

NVPTIIS REVERENDI PII ET DOCTI VIRI Dn: IOHANNIS
HENNINGI GOTHANI, Ecclesi# CHRISTI apud GEIERENSES Diaconi
ut fidelissimi, ita dignissimi, SPONSI: CVM Virgine ... ELISABETHA ...
Dn. BALTHASARIS SATLERI Fribergensium metallicorum magistri
filia, SPONSA: Carmina pro solenni matrimonij felicis appreciatione.
Nuncupata ab amicis, animo lingua[que] faventibus

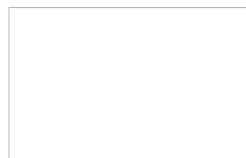
Fribergae

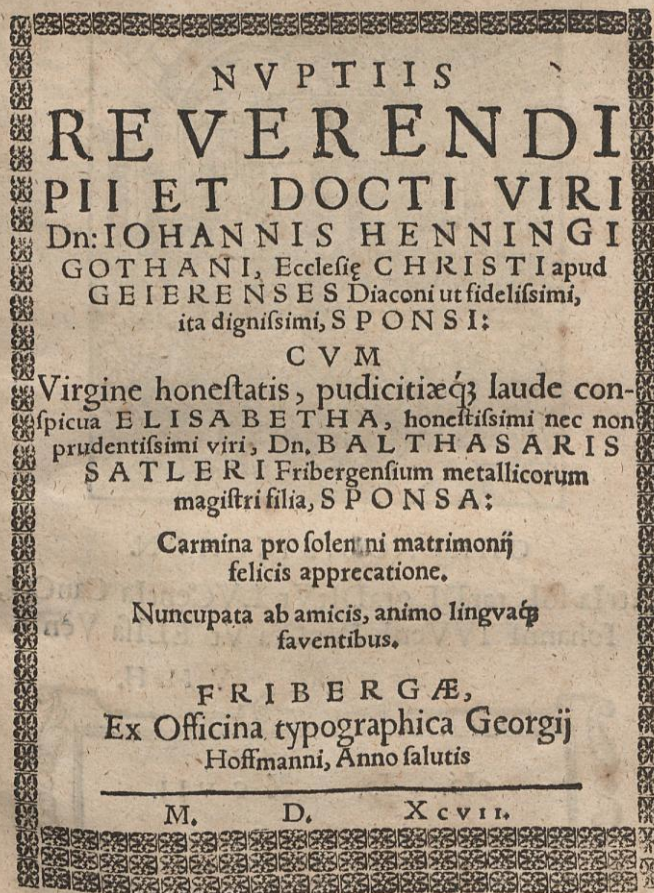
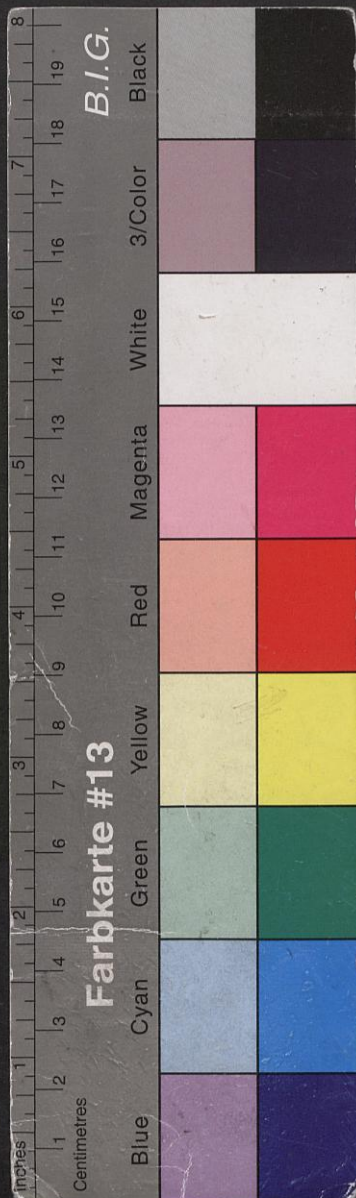
Th 8° 02724 (13)

https://dwb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00008018

urn:nbn:de:urmel-a022881a-92d2-4a2c-abe8-cd9d4fff5fa36-00007370-011

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-a022881a-92d2-4a2c-abe8-cd9d4fff5fa36-00007370-011

N V P T I I S
R E V E R E N D I

P I I E T D O C T I V I R I

Dn: I O H A N N I S H E N N I N G I

G O T H A N I, E c c l e s i æ C H R I S T I a p u d

G E I E R E N S E S D i a c o n i u t f i d e l i s s i m i,

i t a d i g n i s s i m i, S P O N S I:

C V M

Virgine honestatis, pudicitiaēq; laude con-

spicua E L I S A B E T H A, honestissimi nec non

prudentissimi viri, Dn. B A L T H A S A R I S

S A T L E R I F r i b e r g e n s i u m m e t a l l i c o r u m

m a g i s t r i f i l i a, S P O N S A:

Carmina pro solenni matrimonij

felicis appreciatione.

Nuncupata ab amicis, animo linguaq;

faventibus.

F R I B E R G Æ,

Ex Officina typographica Georgij

Hoffmanni, Anno salutis

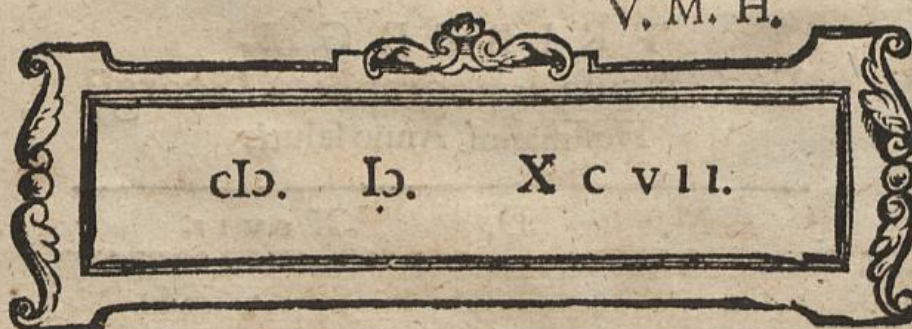
M. D. X C V I I.

CHRONODISTICHON.

AtrIa soL tarDI graDIItVr LVCentIa CanCrI,
IohannI IVVenI IVnCta Vt ELIsa VenIt.

V. M. H.

urn:nbn:de:urmel-a022881a-92d2-4a2c-abe8-cd9d4fff5fa36-00007370-039

Quam benè conveniunt, REQUIES & GRA-
TIA IOVÆ;

Tam benè conveniunt IANVS & ELISABETH.
Felix, cui IOVÆ contingit GRATIA: felix

Cui DOMINI REQUIES munere larga venit:
En tibi, Sponse, datur REQUIES; tibi GRATIA,

Sic tranquilla venit gratia; grata quies? (Sponsa:
Vestrum blanda torum seros fortunet in annos

Opto, QUIES; animos GRATIA firma bect.

M. Nicolaus Rhodius

Ecclesiæ Ienensis

Diaconus,

NEOFAMOUS ΕΥΧΑΙPEIN.

Felicio tu filio
Multum Thobia, plurimis
Idem modis beatior
Es, Sponse. Quæris, quid velim?
Illum Deo charum sacer
Duxit reduxit Angelus,
Fidusq; caram pronubus,
Curavit illi conjugem.
Sancti regunt et angeli
Te mille, contra demonis
Astant fideles perdit
Vim, cœpta lati sublevant,
Adduntq; vitæ providi
Deo volente perpetem
Sociam; Deiq; his nuncius
A 2 Se junxit

Se junxit & STRIGNICIUS,
 Qui verba IOVÆ cœlica
 Exponit, ore plurimis
 Prodest diserto, posteris
 Servitq; scriptis optimis.
 Addo, quod ipse nuncius
 Iovæ fidelis, dexteram
 Monstras viam, quæ cœlica
 Nos ducit ad palatia.
 Vivas diu, vivas benè,
 Et mille gustes gaudia.
 Sit Sponsa felix, pectoris
 Medela lassæ, sit tori
 Decus, Corona sit tui
 Capitis, tui firmissima
 Generis columna, plurima
 Quæ prole te beet, viro
 Diu fruatur sospite,
 At vota quis tot irrita
 Putet? tot adsint angeli
 Latæ tuis cùm nuptiis
 Te, qui simul gaudent, suum
 Et te fatentur. Numinis
 Præstò favor, qui nuncios
 Amat fideles, maximis
 Et ornat usq; præmijs.
 „ Quæ cœpta surgunt Numine
 „ Favente, lætos auferunt,
 „ Vt cuncq; se dant, exitus.

M. Georgius Nucelius
 Annæmontanus, Ec-
 clesiæ patriæ Minister.

VOTVM

V O T V M
Ad Deum Trinum & Vnum.

SI non ex omni vesana calumnia parte
Miris vexaret meq; meosq; modis:
Certè, dum sacro tibi fœdere jungis Elisam,
Iane, sonans mecum sancta statuta D E I:
Vellem carminibus tædas celebrare jugales,
Et thalamo versus concinuisse tuo.
Composui quales viridante sub arboris umbrâ,
Ver ætas ageret florida quando suum.
Ingenij perijt jam dum vigor ille dolore,
Vixq; queo iustis cogere verba modis.
Nam quibus exagiter, quibus opprimar vndiq; nosti,
Viribus, atq; meis ingemis ipse malis.
Ne tamen hoc tantum causatus, docte IOANNES,
Officium videar velle negare tibi:
Pauca tuo thalamo modulabor carmina, quæ tu
Æqui consulito, consulitoq; boni.
Non autem hoc sponsæ dicentur carmine dotes,
Quæis ornavit eam dextra benigna D E I.
Non candor, qualem flos Cypridos albus habebit,
Si rubro Bacchi nempe liquore natet.
Ista canant alij, quæis sunt in carmine vires,
Perfecit Cythara quosq; Thalia sua.
Fundam pro sponsis ego vota precesq; novellis,
Quas levis ad IOVÆ perferat aura thronum.
ALme P A T E R, casti qui sancis fœdus amoris,
Atq; duos unâ vivere carne iubes.
Ad sacram luveni Virgo dum ducitur aram,
IOHANNI conjux virgo futura meo.

A 3

Huc

Huc ades, atq; piè jungendos junge sacerdos,
 Vt rata confirmet fœdera pacta fides.
 Daq; novo sponso nova sic ut adhæreat uxor,
 Dulcis ut appendet vitibus uva suis.
 Agnoscat Nympham propriæ vir carnis ut artus,
 Æmula Nympha virum noverit esse caput.
 Litigiosa procul procul his sint jurgia, dulces
 Idalio voces semper ab ore sonent.
 Amborum subeat mentes concordia felix,
 Glutinet amborum pectora fidus amor.
 Vt quondam multos cum conjuge vixit in annos
 Ortus ab Ebræo sanguine Divus Abram.
 Si divina toris est præstò gratia, vitæ
 Omnia, sollicitæ, plena quietis erunt.
 CHRISTE DEI soboles, sapientia summa Tonantis,
 Qui patris acta probas, qui bona quæq; tenes.
 Huc ades, & junctis tua splendida dona refunde,
 Dona quibus decoras corda beata fide.
 Agnovit quoniam teneris te sponsus ab annis,
 Et sponsa eximia te pietate colit.
 Vtq; Canæ tenuem cumulasti munere cœnam,
 Ex aqueo reddens dulce liquore merum;
 Sic tua crescenti quoq; copia flumine manet,
 Dives & his avidas arca ministret opes.
 Involvit faciem quando fortuna serenam,
 Nubila & attonitam ventilat aura domum:
 Supplicibus mitis vultus ostende benignos,
 Tutor & optatam proximus affer opem.
 Insidijs obsta, casses averte dolosos,
 Noxia quos Stygij Dæmonis ira struit.
 Salvifici dives quibus est benedictio CHRISTI,
 Hos non pauperies perniciofa premit.

Sancte

SANCTE DEI FLATVS, qui crederis unus & idem
 Cum Genitore simul cum Genitoꝝ DEVS:
 Cujus flamma facit rigidas mollescere mentes,
 Vt pia virtutum semina sponte ferant:
 Hucades, ipse tuo spiramine pectora mulce,
 Amborum sacro robore corda fove.
 Effice sit binis mens una, sit una voluntas,
 Et quod vult consors, id quoꝝ nupta velit.
 Tangat amore virum conjux, amet ille maritam,
 Alterius portet quodlibet alter onus.
 Hos virtute tuâ doceas pruriginis ausus
 Respuere, & veteris commeminisse status.
 Scilicet aula Dei quòd sint, quòd amabile CHRISTI
 Templum, quòd tandem mansio grata tibi.
 Acciderit si quid thalamis quandoꝝ molesti,
 Hoc animo superent intrepidante iuva.
 Verbo qui regitur sacrosancti Spiritus ille
 Quæꝝ sui officij munia fortis agit.
 VIVE PATER, FILIꝝ potens, sacrataꝝ FLAMMA,
 Hisce meis votis pondus inesse jube.
 Pondus inesse jube votis, ac omina sponis
 Quæ precor hæc solidâ da bonitate tuâ.
 Da bonitate tuâ, tandem post funera vitæ,
 Vt possint celsi tecta subire poli.

Valentini Metzleri se-
 nioris Geirensis Ec-
 clesie pastoris.

ALIVD.

A L I V D.

CVm DEVS Edeno tædas sacraverit horto,
 Ceu nostrę fidei pagina sacra docet:
 Par est atq; decet, te oracula sancta docentem
 Exemplo reliquos id docuisse tuo.
 Ergò opus & sanctum præstas, & carmine dignum,
 Dum, pietas alios quod monet, ipse facis.
 Inde ego, quem supra meritum veneraris amicum,
 Ne videar tædas destituisse tuas:
 Læta precor sanctis toto de pectore captis,
 Ac ne multa canam, quæ dabo vota cape:
 Excubet ad vestrum thalamum concordia, pacis
 Tutatrix, focij gloria prima jûgi.
 Mutuus & sit amor vobis, & amica voluntas;
 Velle duobus idem, nolle duobus idem.
 Multa novo thalamo soboles succrescat, & hæres,
 Subsidium vestrę præsidiumq; domus.
 Hæc tenui vobis exopto carmine, donet
 Conjugio votis uberiora DEVS.
Daniel F. Sugman Eccle-
 siastes Abiemontanus.

A L I V D.

COntulit HENNINGO sacros Gyporéas honores
 Misnica: Sed Genium terra Doringa dedit.
 His igitur gaudens donis fretusq; patrono
 STRIGNICIO: NÆ sunt fausta (ait) astra mihi.
 Nam quæcunq; peto, facilis mihi IOVA ministrat,
 Vnde meis votis credo deesse nihil,
 Audiñt hoc Amor, & ridens; Mox videris, inquit,
 Quæ desit studijs res adhibenda tuis.

Sic

Sic ait, & telum contorquens pectora læsit,
 Vnde Cupidineis incaluere rogis,
 Mox ergò HENNINGVS, languens & vulnere & igni,
 Pæonia cœpit damna levare manu.
 Sed frustra: quia nec Gypio nec lecta Pyloro
 Vertice tabificum sustulit herba malum.
 Vidit Amor, vulnusq; novans: I nunc (ait) atq;
 Fata refer votis non aliena tuis.
 Iam viden' ut desit mœsto medicina dolori,
 Scilicet in socium virgo petenda torum.
 Hanc non vicinis tribuent tibi Numina terris:
 Præpete FRIBERGA est urbs adeunda pede.
 Hic tibi Sponsa feret gratam ELISABETHA medelam,
 Vnde novâ subitus concidet arte dolor.
 Dixerat. Excepit mandata HENNINGVS, & urbem
 Approperans, varijs questibus orat opem.
 Orat & exorat: datur ELISABETHA marita,
 Vulneribus Sponsi grata medela novi.
 Hæc flammis vigiles moderatur pectore flammæ,
 Ne premat indomitus faucia corda calor,
 Fallor? An & Sponsæ Sponsus medicina vocetur,
 Cum quoq; Sponsa suo pectore vulnus alat?
 Non dubium est: Sanum fit vulnere vulnus amantis,
 Et Sponsus medicus, Sponsaq; fit medica.
 Qui capit hoc vulnus, non inde expirat: At ille
 Qui facit, alterius vulnere sanus erit.
 Felices igitur SPONSI! Felicia vestra
 Pharmaca, quæ vobis vitam animumq; foveant.
 Vivite, læticijs & fortis honore beati:
 Vivite ferventi cordis amore pares.
 Adde & more pares: imò osculanectere prompti
 (Stoicus invidet;) vivite & ore pares.

Sit fine

Sit sine labe tortus foecundus & usq; secundus:

Sit sine nube dies, & sine mole quies.

Ab sit Eris: pius assit Eros: Qui vulnera fecit,

Ominibus curet vulnera facta bonis.

M. Melchior Leanus Thuringus, in Scht. Annæberg: Corrector.

HORTVS ELYSIVS

Dn. Ioannis Henningi.

A Lcinöi jactent alij Pomaria: Tempe
Quâ possunt alij Theffala laude vehant:
Te magis Hesperidum delectant IAN E vireta,
ELYSIIq; Deo non renuente, lares.
Conjugium dico redimitum floribus hortum
Grato terrigenis, grato & odore DE O.
Hûc qui versat iter, vigil huic vestigia tardat
Limen ad ignivomo perfidus ore Draco.
Scilicet adverso qui torquet fulmine, quicquid
Mens pia divino numine mota, capit,
Quem prece, quem Herculea superasti vicq; manuq;
Sit parulas hostis fusus ut ante fores.
Iam jam destillans irrorat lumina succus
Horti: Quis colit hunc quem petis? Ecce venit.
Ecce venit flos ELYSIIS tibi natus in hortis,
Ternaq; tergemino nomine dona ferens.
E GLE est unum, ARETHVSA sed alterum, &
HESPERETVSA:
Quæ triplicis triplex nominis omen habet.
Nam SPLENDORE refert candenti corpore olorem;
Est oculus conjunx, estq; columna domus,
Deinde

6

Deinde nitet raræ VIRTUTIS imagine: Virtus
 Divitijs præstat, quas Tagus amnis alit.
 Addo: seu radios spargit seu VESPERE condit.
 Titan, non ullis mergitur illa modis.
 Quam benè, IANE, agitur: mens menti consona: & horti
 Tecum una, arbitrio, cura laborq̃, DEI.
 Plena uvis crescet vitis, succrescet oliva:
 Nobilior sterili fertilis arbor erit.
 Malaq̃ in ELYSIO carpes nascentia campo
 Aurea, quæ haud dubiam spemq̃ fidemq̃ notant.
 Vive, diu ELYSIAS felix cole providus oras,
 Hasce colens superûm latior arva coles.
 M. Laurentius Svevius scholę pa-
 trię Annæbergi Collaborator.

A L I V D.

EN tibi IOANNES conjunx datur, auspice CHRI-
 Autore casti fœderis, (STO,
 Scilicet ELISABETH ardens pietatis amore,
 Pudoris & modestię.
 Non homo, non casus, sed provida cura IEHOVÆ,
 Beavit hoc te munere.
 Adsit SANCTA TRIAS, vobis & tempora longa
 Videre det Mathusalem.
 Det quocunq̃ die victum, quo membra foveantur,
 Dei PATRIS clementia.
 Det sobolem, serę spem, præsidiumq̃ senectæ,
 GNATI Dei benignitas.
 Ast ignem accendat, regat & conservet amoris,
 Sacrata flamma SPIRITVS.
 Valentini Metzleri Iunioris.